

Gábor TOMPA

Jurnal ulterior pentru Csiky András

Osemintele strămoșilor le-au fost aduse călare
De dincolo de cumpăna apelor,
Iar fapta nu mai poate fi întoarsă. Locul
A fost ales odată pentru totdeauna...

Ivan cel Groaznic
Nu a fost Nevinovat, cu toate că tovarășii
Au făcut tot posibilul în interesul său.

Nici Meșterul Manole nu s-a apucat să vândă
Mâța-n Sac, deși strungarul isterizat
de Scufița Roșie (tov. Lupu)
A furat clopotul bisericii.

Hamlet a încercat o vreme să danseze
Tango în genunchi, până ce a obosit,
Și s-a oprit în stație să-și aștepte sfârșitul.

Gestul tău: „Nu rebutului!”
Ne-a costat scump pe urmă. Loctiitorii lui Caligula
Din Neînțelegere (sau nu?) au organizat
Pe unde apucau Cabala bigoților,
după Cum vă place.

Clarvăzătorii nu au cântat totuși Opereta
Pentru Orașul scufundat,
Nici de dragul mizantropologilor teatrali,
Nici spectrelor întoarse către trecut, nici lui Troilus și Cresida sau
Gărzii de Bronz.

În schimb au șoptit homilii așteptând
Sfârșitul partidei într-o pubelă, după cum urmează:

„Orice clipă-i o comoară găsită:
Strălucind ne fierbe-n venă.
Urlați că Moartea nu există,
Cât timp o biruim pe Scenă!”

În *Tango* de MROŽEK

